

Gn kapitola 18.

[1] I ukázal se Hospodin Abrahamovi při božišti Mamre, když seděl za denního horka ve dveřích stanu. [2] Rozhlédl se a spatřil: Hle, naproti němu stojí tři muži. Jakmile je spatřil, vyběhl jim ze dveří stanu vstříc sklonil se k zemi [3] a řekl: "Panovníku, jestliže jsem u tebe nalezl milost, nepamíjej svého služebníka. [4] Dám přinést trochu vody, umyjte si nohy a zasedněte pod strom. [5] Rád bych vám podal sousto chleba, abyste se posilnili; potom půjdete dál. Přece nepominete svého služebníka." Odvětili: "Učiň, jak říkáš." [6] Abraham rychle odběhl do stanu k Sáře a řekl: "Rychle vezmi tři míry bílé mouky, zadělej a připrav podpopelné chleby." [7] Sám se rozběhl k dobytku, vzal mladé a pěkné dobytče a dal mládenci, aby je rychle připravil. [8] Potom vzal máslo a mléko i dobytče, jež připravil, a předložil jim to. Zatímco jedli, stál u nich pod stromem. [9] Pak se ho otázali: "Kde je tvá žena Sára?" Odpověděl: "Tady ve stanu." [10] I řekl jeden z nich: "Po obvyklé době se k tobě určitě vrátím, a hle, tvá žena bude mít syna." Sára naslouchala za ním ve dveřích stanu. [11] Abraham i Sára byli staří, sešli věkem, a Sáře již ustal běh ženský. [12] Zasmála se v duchu a řekla si: "Když už jsem tak sešlá, má se mi dostat takové rozkoše? I můj pán je stařec." [13] Tu Hospodin Abrahamovi řekl: "Pročpak se Sára směje a říká: 'Což mohu opravdu rodit, když už jsem tak stará?' [14] Je to snad pro Hospodina nějaký div? V jistém čase, po obvyklé době, se k tobě vrátím a Sára bude mít syna." [15] Sára však zapírala: "Nesmála jsem se", protože se bála. On však řekl: "Ale ano, smála ses." [16] Muži se odtud zvedli a zamířili k Sodomě. Abraham šel s nimi, aby je doprovodil. [17] Tu Hospodin řekl: "Mám Abrahamovi zamlčet, co hodlám učinit? [18] Abraham se jistě stane velikým a zdatným národem a budou v něm požehnány všechny pronárody země. [19] Důvěrně jsem se s ním sblížil, aby přikazoval svým synům a všem, kteří přijdou po něm: 'Dbejte na Hospodinovu cestu a jedněte podle spravedlnosti a práva, ať Hospodin Abrahamovi splní, co mu přislíbil.'" [20] Hospodin dále pravil: "Křik ze Sodomy a Gomory je tak silný a jejich hřích je tak těžký, [21] že už musím sestoupit a podívat se. Jestliže si počínají tak, jak je patno z křiku, který ke mně přichází, je po nich veta; zjistím si, jak tomu je." [22] Zatímco se muži odtud ubírali k Sodomě, Abraham zůstal stát před Hospodinem. [23] I přistoupil Abraham a řekl: "Vyhladíš snad se svévolníkem spravedlivého? [24] Možná, že je v tom městě padesát spravedlivých; vyhladíš snad i je a nepromineš tomu místu, přestože je v něm padesát spravedlivých? [25] Přece bys neudělal něco takového a neusmrtil spolu se svévolníkem spravedlivého; pak by na tom byl spravedlivý stejně jako svévolník. To bys přece neudělal. Což Soudce vší země nejedná podle práva?" [26] Hospodin odvětil: "Najdu-li v Sodomě, v tom městě padesát spravedlivých, prominu kvůli nim celému místu." [27] Abraham pokračoval: "Dovoluji si k Panovníkovi mluvit, ač jsem prach a popel: [28] Možná, že bude do těch padesáti spravedlivých pět chybět. Zahladíš pro těch pět celé město?" Odvětil: "Nezahladím, najdu-li jich tam čtyřicet pět." [29] On však k němu mluvil ještě dále: "Možná, že se jich tam najde čtyřicet." Pravil: "Neudělám to kvůli těm čtyřiceti." [30] I řekl: "Ať se Panovník nerozhněvá, když budu mluvit dále: Možná, že se jich tam najde třicet." Pravil: "Neučiním to, najdu-li jich tam třicet." [31] Řekl pak: "Hle, dovoluji si promluvit k Panovníkovi znovu: Možná, že se jich tam najde dvacet." Pravil: "Nezahladím kvůli těm dvaceti." [32] Nato řekl: "Ať se Panovník nerozhněvá promluví-li ještě jednou: Možná, že se jich tam najde deset." Pravil: "Nezahladím je ani kvůli těm deseti." [33] Hospodin po skončení rozmluvy s Abrahamem odešel a Abraham se vrátil ke svému místu.